

20 augustus 2026

De houding van de Nederlandse overheid ten aanzien van de teruggekeerde vrouwen begint de laatste maanden eindelijk te veranderen. Drie vrouwen die tegen hun veroordeling voor terrorisme in beroep waren gegaan, zijn nu door de hoogste rechter vrijgesproken van dit misdrijf. Het bewijs dat de lagere rechters gebruikt hadden om hen te veroordelen voor terrorisme, wordt door hogere rechters als onvoldoende beschouwd. Verder heeft de NCTV in zijn laatste rapport toegegeven dat er van het grootste deel van de terugkeerders geen dreiging meer uitgaat. Dit is een belangrijke doorbraak omdat de dienst in het verleden altijd waarschuwde voor de gevaren van teruggehaalde vrouwen en kinderen.

Veroordeling voor terrorisme bij drie vrouwen definitief vernietigd

Afgelopen maand besloot het OM zijn cassatieberoep in te trekken tegen de vrijspraak door het hof van drie vrouwen die eerder veroordeeld waren voor terrorisme. Het hof had deze vrouwen in hoger beroep vrijgesproken van terrorisme, maar het OM was tegen dit vonnis bij de Hoge Raad in cassatie gegaan. Nadat de Hoge Raad had aangegeven dat het cassatieberoep van het OM geen kans van slagen maakte, heeft het OM zijn beroep ingetrokken. De drie vrouwen zijn daarmee definitief vrijgesproken van terrorisme. De Hoge Raad ging mee in de redenering van het hof dat alleen het uitreizen naar Syrië en het voeren van een gezamenlijke huishouding met een IS-strijder, geen bewijs vormden voor terrorisme. Dit is een doorbraak in de berechting van de teruggekeerde vrouwen. De afgelopen jaren had het OM alle teruggekeerde vrouwen aangeklaagd voor terrorisme, en de rechtbank was daar in praktisch alle gevallen in meegegaan. Nu blijkt dus dat al deze veroordelingen onterecht zijn geweest. Het betekent dat ruim 25 vrouwen onnodig jarenlang op de terroristenafdeling gezeten hebben en zonder geldige reden al die tijd (en ook nog daarna) van hun kinderen gescheiden zijn geweest. Dit heeft blijvende schade berokkend aan de vrouwen en de kinderen. Sommige kinderen zijn zó lang van de moeders gescheiden geweest dat de moeders hen waarschijnlijk helemaal niet meer terugkrijgen. Het lijkt niet meer dan redelijk dat er een compensatie komt voor deze vrouwen en kinderen om de aangerichte schade nog enigszins te herstellen.

Terugkeerders niet langer als gevaar gezien

In zijn laatste rapport ([Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland, juni 2026](#)) geeft de NCTV toe dat er van de grote meerderheid van terugkeerders nu geen geweldsdreiging meer uitgaat (pagina 18). Ook dit is een grote stap vooruit omdat de dienst in het verleden altijd bleef hameren op het risico dat de teruggekeerde vrouwen en kinderen zouden vormen voor de Nederlandse samenleving. Het nieuwe inzicht van de NCTV moet consequenties hebben voor het Nederlandse beleid om bij terrorisme-veroordeelden het Nederlanderschap in te trekken en hen het land uit te zetten (zie onder).

Intrekken Nederlanderschap nog steeds regeringsbeleid

In het coalitie akkoord van VVD, CDA en D'66 staat expliciet dat de overheid streeft naar het intrekken van het Nederlanderschap bij terrorisme-veroordeelden. De argumenten hiervoor worden niet duidelijk omschreven. Het CDA (een van de ondertekenaars van het akkoord) vindt het intrekken van het Nederlanderschap nodig als extra straf voor het terroristische misdrijf waarvoor de betrokkene veroordeeld is, en als extra veiligheidsmaatregel voor de Nederlandse maatschappij. Beide argumenten blijken nu ongeldig te zijn.

Er lopen op dit moment twee beroepszaken bij Raad van State tegen het intrekken van het Nederlanderschap. Een daarvan is aangespannen door het OM in een zaak waarbij een man zijn nationaliteit van de rechtbank had teruggekregen, en de andere is aangespannen door een vrouw die haar Nederlanderschap juist *niet* terugkreeg van de rechtbank. Een uitspraak van de RvS wordt deze maand verwacht.

Intussen wordt er binnen het CDA actie gevoerd om het standpunt van deze partij gewijzigd te krijgen. Op het partijcongres dit najaar zal een resolutie worden ingediend van deze strekking.

Vrouwen die nog vastzitten

In de PI Zwolle zitten op dit moment nog 5 vrouwen die veroordeeld zijn wegens terrorisme of daarvan verdacht worden. Een daarvan, Hasna A., is begin dit jaar door het gerechtshof in hoger beroep tot 9 jaar veroordeeld wegens slavernij. Eerder was zij in december 2024 door de Haagse rechtbank veroordeeld tot 10 jaar; een merkwaardig vonnis waarover ik in mijn nieuwsbrief van december 2024 al geschreven heb. Een andere vrouw, Ayada K., is onlangs veroordeeld tot 7 jaar wegen het rekruteren van kindsoldaten. Dat sloeg op het meenemen van haar zoontje van 14 naar het kalifaat waar het kind vervolgens omkwam bij gevechten. Het verlies van haar zoontje was voor de rechtbank blijkbaar nog niet erg genoeg, en daarom heeft ze de vrouw nog 7 jaar gevangenisstraf erbij gegeven. Ook een vonnis dat vragen oproept. De derde vrouw is in 2019 veroordeeld tot 6 jaar en tbs. Zij heeft haar gevangenisstraf intussen uitgezeten, maar door gebrek aan plaats in een tbs kliniek zit ze nog steeds in de PI. Daarnaast zijn er de afgelopen maanden nog twee nieuwe vrouwen bij gekomen die blijkbaar recentelijk zijn teruggekeerd of teruggehaald. Over deze vrouwen is verder niets bekend. In tegenstelling tot de afgelopen jaren geeft het OM tegenwoordig geen ruchtbaarheid meer aan nieuwe repatriëringen.

Nederlandse vrouwen in Idlib

In de Syrische provincie Idlib verblijven naar schatting nog zo'n 10 Nederlandse vrouwen die jaren geleden met hulp van Samir A. uit al-Hol ontsnapt zijn. Zij zijn in Syrië gebleven omdat ze wisten dat ze bij terugkeer in Nederland van hun kinderen gescheiden zouden worden en veroordeeld zouden worden voor terrorisme. Het is voor deze Nederlandse vrouwen en kinderen niet makkelijk om het hoofd boven water te houden. In het kamp werd er gezorgd voor voedsel en onderdak, maar na hun ontsnapping waren ze op zichzelf aangewezen. Sommige vrouwen zijn hertrouwd met een lokale man en hebben daardoor een kostwinner. Andere worden onderhouden door familie in Nederland, en de rest is aangewezen op liefdadigheid. In een moslimland als Syrië bestaat er geen sociale dienst of bijstandsuitkering, maar leven arme mensen van giften van anderen (sadaqah).

De meeste van deze vrouwen zijn intussen geworteld in Syrië en hebben weinig behoefte meer om terug te keren naar Nederland. Maar zij zouden wel graag hun familie weer eens zien. En misschien willen hun kinderen (die de Nederlandse nationaliteit hebben) wel naar Nederland komen omdat ze daar meer toekomstkansen hebben. Nu de Nederlandse houding tegenover de uitgereisde vrouwen begint te veranderen, ontstaan hiervoor misschien nieuwe mogelijkheden.

Ontwikkelingen in Syrië

Na de machtsovername in Syrië door voormalig rebellenleider Ahmed al-Sharaa (voorheen Ahmed al-Jolani) heeft het Syrische regeringsleger de Koerdische strijdkrachten van het SDF teruggedreven naar het uiterste oosten van Syrië. Daarbij is al-Hol, het Koerdische detentiekamp voor vrouwen en kinderen van IS-strijders, al begin dit jaar in handen gevallen van het Syrische leger. Dat heeft de poorten van het kamp opengezet waarna de meeste vrouwen en kinderen van Syrische afkomst zijn teruggekeerd naar hun dorpen (of naar IS-cellen in de regio). Vrouwen die geen familie hadden om naar terug te keren, zijn overgebracht naar de provincie Idlib en daar gehuisvest door de nieuwe overheid.

Kamp Roj, waar de meeste Europese vrouwen en kinderen gevangen zitten, is tot nu toe echter in handen gebleven van de Koerdische strijdkrachten. De Koerdische bewakers in dit kamp voelen zich in de steek gelaten door de Amerikanen, en leven hun frustraties uit op de vrouwen in het kamp. Regelmatig komen er berichten naar buiten over mishandeling en beroving van de vrouwen. Er zijn ook al demonstraties geweest van de vrouwen tegen hun Koerdische bewakers. De vrouwen hopen dat het kamp voor het eind van dit jaar zal worden overgedragen aan het Syrische leger, en dat zij dan ook naar Idlib zullen worden overgebracht.

Terwijl de Amerikanen zich niet erg schijnen te bekommeren om de resterende vrouwen en kinderen in kamp Roj, maken zij zich wel zorgen over de mogelijke ontsnapping van mannelijke gedetineerden uit de gevangenissen die nu onder beheer van het Syrische leger zijn gekomen. Voordat de gevangenissen werden overgedragen aan dit leger, hebben de Amerikanen snel enkele duizenden mannen overgebracht naar gevangenissen in Irak waaruit ze niet kunnen ontsnappen. De Iraakse regering zit echter niet te wachten om al deze mannen te gaan berechten, en er wordt nu onderhandeld over het terugsturen van de mannen naar hun thuisland om daar berecht te worden. Eindelijk misschien een lichtpuntje voor de Nederlandse mannen die al jaren onder zeer zware omstandigheden in hun Koerdische of Iraakse cel op berechting wachten.

Website nog steeds in de lucht

De [website](#) van het platform zal nog tot minstens eind 2026 in de lucht blijven. Nieuwe ontwikkelingen worden daar gerapporteerd op de pagina '[Laatste Nieuws](#)'.

Van de website is ook nog steeds een digitale kopie van mijn boek '[Verloren Dochters](#)' (oktober 2024) te downloaden. Ook gedrukte versies van het boek zijn nog steeds te verkrijgen door een mailtje te sturen aan adcorten@gmail.com.